

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ В. Н. КАРАЗІНА

ФІЛОЛОГІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ
КАФЕДРА ЖУРНАЛІСТИКИ

**ЗОБРАЖЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО ПРАПОРА
В ЗАКОРДОННИХ МЕДІА ЯК ВИЯВ ПІДТРИМКИ
В ПЕРІОД ПОВНОМАСШТАБНОЇ ВІЙНИ
(НА ПРИКЛАДІ “THE NEW YORK TIMES”)**

Кваліфікаційна робота
студентки 4 курсу, групи ЛЗЖ-41,
першого (бакалаврського)
рівня вищої освіти,
спеціальності 061 «Журналістика»
Чуниховської Єлизавети Віталіївни

Керівник:
Полумисна Ольга Олексіївна,
кандидат філологічних наук, доцент

Харків – 2024

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ 1. ЗАГАЛЬНОТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО ПРАПОРА ЯК СИМВОЛУ ІДЕНТИЧНОСТІ.....	6
1.1 Історія становлення та шлях до утвердження українського прапора	6
1.2 Державний прапор, його висвітлення в українських медіа	13
РОЗДІЛ 2. ВИСВІТЛЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО ПРАПОРА В ІНОЗЕМНИХ ЗМІ НА ПРИКЛАДІ ЖУРНАЛУ «THE NEW YORK TIMES»	19
2.1. Публікації із зображенням українського прапора у «The New York Times» як вияв підтримки українського народу	19
ВИСНОВКИ	35
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	38

ВСТУП

Актуальність теми дослідження. Майже кожна країна має поширену систему державних символів: прапори, герби, девізи, печатки, будівлі парламенту. Кожен із них може умовно втілювати той чи інший аспект державного життя, але загально визнаними символами держав стали лише назва, прапор і герб. Вони відрізняються від інших міжнародних символів: національних, військових, консульських, торгових та інших прапорів.

Прапор і герб держави є символами, які також призначені для визнання в системі міжнародних відносин. Їх кольори, форми та розміри складаються на основі вітчизняних правових актів. Однак вони створюються не лише як символи з особливим статусом згідно з міжнародним правом, а і як твори, які мають на меті донести до держав інформацію про внутрішнє становище країни та менталітет їхнього народу.

Національно-державна символіка є невід'ємною частиною формування та відтворення ідентичності кожного народу та держави, як соціокультурної та політичної спільноти. Без неї неможливо уявити практичне і духовне життя суспільства. Нині кожному громадянину України необхідно усвідомити значення історичної, правової та політичної значущості знаків державного суверенітету та державних символів.

Зараз Україна захищає свою незалежність і дає відсіч широкомасштабній російській агресії. У 2014 році Росія окупувала Крим і почала війну на Донбасі, а 24 лютого 2022 року російська армія почала широкомасштабне вторгнення на територію України по всьому спільному кордону та з території Білорусі. Україна вісім років бореться з агресором і зараз веде справедливую війну за відновлення своєї територіальної цілісності. Усі описані події досить жваво висвітлюються глобальними світовими медіа, створюючи певний образ України, інформаційний простір, який іноземна спільнота поглинає ще активніше в умовах нинішньої війни.

Сьогодні відбувається надзвичайно драматична зміна іміджу України в інформаційному потоці світових медіа та комунікаційному середовищі зарубіжної та вітчизняної спільноти. На порядку денному світового медіа-простору з'являються численні інформаційні повідомлення, пов'язані з політичною ситуацією в Україні.

Наш прапор же відіграє неабияку роль у висвітленні відношення та уваги міжнародних ЗМІ до України. Наше знамено, наш символ, ми всі і є цим синьо-жовтим стягом на сторінках впливових видань. А щоб усвідомити всю глибинну важливість та сенс, закладений в ті синьо-жовті смуги та шлях, пройдений до їх затвердження, варто зануритися в історію, розібрати всі кроки детально та збагнути їх неосяжність, дослідити міжнародний медіапростір, щоб зрозуміти, наскільки важливою є підтримка нашої держави особливо зараз і як наш стяг асоціюється з цією підтримкою.

Об'єктом дослідження є фігурування жовто-блакитних кольорів на шпальтах іноземних видань, зокрема в «The New York Times».

Предмет дослідження – особливості зображення та використання українського державного символу та значення його розміщення на шпальтах іноземних видань «The New York Times».

Мета дослідження – проаналізувати особливості українського прапора як символу визнання та прояву підтримки українського народу іншими державами на прикладі журналу «The New York Times».

Завданнями дослідження є наступні:

- розглянути історію становлення та утвердження українського прапора;
- дослідити, як висвітлюють в українських медіа зображення українського прапора;
- проаналізувати публікації «The New York Times» за період повномасштабної війни із зображенням українського прапора та з'ясувати їхнє значення.

Структура роботи обумовлена її метою та завданнями дослідження. Робота складається зі вступу, двох розділів основної частини, висновків та списку використаних джерел.

РОЗДІЛ 1

ЗАГАЛЬНОТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО ПРАПОРА ЯК СИМВОЛУ ІДЕНТИЧНОСТІ

1.1 ІСТОРІЯ СТАНОВЛЕННЯ ТА ШЛЯХ ДО УТВЕРДЖЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО ПРАПОРА

Державний прапор як символ країни втілює національну єдність, честь та гідність, традиції, історію та сьогодення нашої держави. Неабиякого значення набуває саме використання державних прапорів при проведенні офіційних заходів, оскільки саме прапор – пряма асоціація з тією чи іншою державою. [9]

Кожен прапор фактично порушує питання про відносини між державою та нацією. Однак чією визначною пам'яткою він стане в першу чергу, сказати важко. Наприклад, кожен уболівальник спортивного змагання вважає справедливим розмахувати прапором своєї країни, а в разі поразки вчинити блюзнірство: кинути його на землю. Виходячи з цього, гадаю, неодмінно варто вивчати спортивні, святкові, пам'ятні, політичні та ідеологічні ритуали під час вивішування державних прапорів. Бо, як відомо, прапори піднімають не лише на державних святах, військових чи державних церемоніях.

Всі ми знаємо, а дехто, можливо, був свідком того, що прапори не лише спалюють, а й закидають камінням, топчуть, вивішують і приспускають. Як символічний об'єкт, символічний образ, персоніфікована алегорія, водночас сигнал і вмістилище пам'яті, минулого й майбутнього, прапор є суб'єктом усіх ритуальних подій. Державні прапори відносяться до знаків, наділених силою. Прапор живе і вмирає, його раять чи беруть у полон, його звільняють, вивішують і піднімають, так само його складають, відкладають і забувають. Однак маємо визнати, що український прапор вже ніхто і ніколи не забуде.

Вперше прапор був використаний в європейських країнах і поширився на українські землі лише в середні віки. Найчастіше прапором вважався шматок тканини, прикріплений до списа, який повинен був вказувати на місце збору воїнів. А армія без прапора не вступала ані в похід, ані в бій.[6]

Рис. 1.1. Державний прапор України

Прапори спочатку несли разом зі зброєю, перед битвою їх встановлювали на платформі так, щоб кожен солдат міг їх бачити. У літописах збереглися такі вирази: “розвісити прапори”, що означало прикріплення їх до жердини і “вивішування прапорів”, що символізувало готовність армії до битви.

Традиція використання жовто-синіх кольорів пішла ще з язичницьких часів, органічно переплелася з християнською релігією, і сьогодні в православних храмах вогонь і вода є чи не найбільшими святинями, жовтого та синього кольорів.

Мабуть, кожен з нас хоча б раз вагався з приводу того, як правильно назвати наш прапор. Що ж, згідно з правилами переказного векселя, порядок кольорів на різнокольорових прапорах йде зверху вниз – першим йде той колір, який є верхнім, і поєднання жовтого і синього кольорів має глибоке коріння в наших краях. Згадаймо лишень знамениту битву при Грюнвальді в 1410 році, в якій об'єднані сили слов'ян і прибалтійських народів розгромили німецьких залізних лицарів. Представники українського народу також взяли активну участь у цій битві. Польський історик Ян Длугош зазначає, що на

прапорі Львівської землі “був жовтий прапор з левом, що як би підіймається на скелю на Лазурному полі”, а на прапорі Перемишлівської землі “був жовтий прапор з орлом, дві голови якого були однаково звернені в різні боки на Лазурному полі” [6].

Як доказ історичних коренів традицій, поєднання синього і жовтого кольорів в Україні також свідчить те, що герб був наданий місту Львову, заснованому в 1256 році, на якому зображений золотий лев на синьому тлі. Ті ж кольори поєднувалися на прапорах воєводства за часів Речі Посполитої.

Прапори, або хоругви широко використовувалися в героїчний день козака-гетьмана. У козацькому війську існувало, в основному, три види прапорів:

- 1 – прапор всього війська або гетьмана;
- 2 – полкові прапори;
- 3 – сотенні.

Відомим фактом вважається те, що у 1594 році українські козаки перебували на службі у Цезаря, де отримали австрійські прапори. Такий прапор використовувався для боротьби з Річчю Посполитою під час повстання 1594-1596 років, очолюваного гетьманами Григорієм Лободою, Матвієм Шаулою і сотником Северином Наливайком.[13]

Тож, зважаючи на все вищезгадане, можемо сказати, що прапор – найбільш значуща святиня українського козацтва. Зображення Покрови Пресвятої Богородиці, покровительки козацтва, Запорізької Січі, найчастіше вишивалося на ньому золотом. Розуміючи те значення, яке козаки надавали прапорам, польська шляхта завжди прагнула до того, щоб козаки просто роздавали їх на знак перемир'я. Так, в 1598 році, ведучи переговори про перемир'я з повстанцями в селі Солониця поблизу Лубен, польський гетьман Станіслав Жовківський зажадав, щоб козацький гетьман "розпустив свою зграю і відмовився від прапора Максиміліана".[6]

Інформація зберіглася, описи прапорів були передані українським козакам Урядом Російської держави. Перебуваючи в 1654 році в Богуславі, де знаходилася квартира гетьмана Б. Хмельницького, Сирійський мандрівник Павло Алеппський зазначав: “військові прапори христолюбивого і хороброго гетьмана Зиновія зроблені з чорного і жовтого шовку, в смужку, з хрестом на древку”. [9]

Різноманітні письмові згадки також допомагають дізнатися про те, що впродовж довгого часу в козацькому війську не існувало єдиного виду козацьких прапорів, а панував повний безлад, як, зокрема, і в барвах прапорів. В той час, як точилася Національно-визвольна війна 1648-1657 років, наші козаки використовували прапори виключно різних кольорів.

Починаючи з XVIII століття полкові і сотенні козацькі прапори Війська Запорізького виготовлялися, в основному, з синього сукна, на яке жовтою фарбою наносилися зірки, хрести і зброя. Традиція використання козаками жовто-синіх кольорів підтверджується і тим фактом, що навіть напередодні Великої Вітчизняної війни в Ермітажі зберігалися Козачі прапори з поєднанням цих кольорів. На одному з прапорів зображений архангел Михайл, одягнений в золотисту накидку і сині штани. [18]

Продовжуючи аналізувати історичне походження символіки нашої держави дійсно треба наголосити на тому, що її поява тісно пов'язана з національно-визвольними рухами. Вибір самих знаків переважно спирався на історичні традиції відповідних держав. Саме тому безпосереднє поєднання синьо-жовтих кольорів в українській символіці відзначають 1848 роком, пов'язуючи це з українським визвольним рухом на західноукраїнських землях, які в той період перебували в Австро-Угорщині. Тоді ж, за ініціативою Головної Руської Ради, за національну символіку галицьких українців було прийнято синьо-жовтий прапор і герб із зображенням золотого лева на синьому полі [4].

А ось вже сучасний, той яким ми його знаємо зараз, синьо-жовтий стяг був вперше публічно затвердженим 25 червня 1848 року у Львові. Вважається, що сучасні кольори прапора, як державного символу України з'явилися під час правління гетьмана Івана Мазепи, якому шведський король дозволив використовувати в символіці кольори прапора Швеції. Ось чому прапор України схожий на шведський. Під таким прапором Мазепа бився з Петром I у Полтавській битві.[4]

Поєднання синього і жовтого кольорів остаточно вже було сформованим у єдино-національне на початку ХХ ст. Перше офіційне визнання синьо-жовтого прапора відбулося 22 березня 1918 р. за законом Центральної Ради.

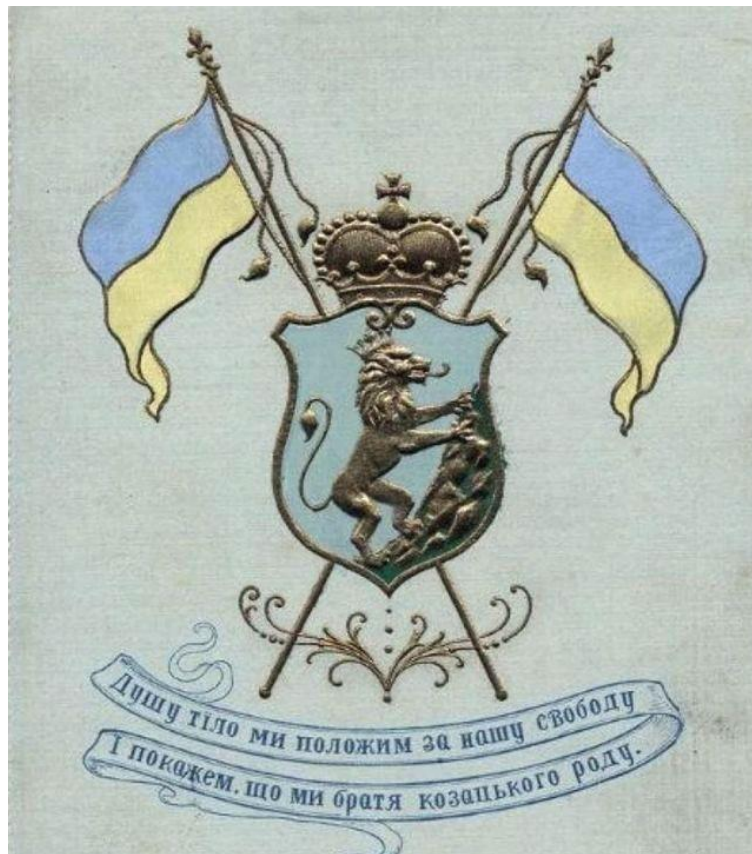

Рис. 1.2. Листівка, випущена в м. Броди в 1902 р.

З початком Першої світової війни в 1914-1918 роках поєднання жовтого і синього кольорів було більш поширене на західноукраїнських землях. Ці прапори супроводжували на західноукраїнських землях і святкування 100-річчя Великого кобзаря.

22 березня 1918 року Центральна рада в Києві прийняла “Закон Про державний прапор Української Народної Республіки”, де зазначалося, що прапор був жовто-синім. У 1918 році під час гетьманства Павла Скоропадського порядок кольорів було змінено на синьо-жовтий. Таким він залишався і в період влади Директорії.[6]

У листопаді 1918 року у Львові, Українська Національна рада затвердила “тимчасовий основний закон”, який дав назву новій державі – Західноукраїнська Народна Республіка. Стаття 5 цього Закону проголошувала прапор держави синьо-жовтим.

20 березня 1920 року синьо-жовтий прапор був прийнятий для Закарпатської України, а 15 березня 1939 року він був прийнятий, як державний прапор Карпатської України.[6]

Звісно ж, у радянській Україні не могло бути й мови про поширення жовто-блакитних кольорів. Слова "блакить" і "блакитний" були нівельовані.

Таким чином, ми бачимо, що саме синьо-жовтий колір пройшов довгий шлях, виборював своє право на існування, і лишень тепер має всі ознаки українського національного символу. Та для українців це не лише кольори ясного неба і пшеничного поля, а символ сили та незламності країни.

Отже, ці кольори тяжко зародилися в надрах українського народу. Український прапор, який довгий час був національним символом, став, відповідно до статті 20 Конституції, Державним Прапором України. І сьогодні наш синьо-жовтий прапор майорить у кожному місті та селі України.

Рис. 1.3. 4 вересня 1991 р.

На цьому рисунку зображено національний синьо-жовтий прапор, піднятий над Верховною Радою України.

Зі здобуттям Україною незалежності після всеукраїнського референдуму 1991 року формування дипломатичних відносин змушувало якнайшвидше прийняти рішення про національні атрибути держави. У результаті гострих дискусій постановою від 28 січня 1992 року Верховна Рада офіційно затвердила державним прапором України “національний прапор, що представляє собою прямокутне полотнище, що складається з двох рівних по ширині горизонтально розташованих смуг: верхньої – синього кольору, нижньої – жовтого кольору, із співвідношенням ширини прапора до його довжини 2:3” [13]. Це рішення було підтверджено Конституцією України, прийнятою 28 червня 1996 року, в 20-й статті якої, зокрема, зазначалося: “Державний Прапор України – прапор з двох рівновеликих горизонтальних смуг синього і жовтого кольорів” [1].

Синьо-жовтий прапор, вперше внесений до парламенту 24 серпня 1991 року, нині зберігається в почесному порталі в приміщенні ВРУ, відкритого 23 Серпня 2017 року. З 2004 року указом президента Леоніда Кучми Україна офіційно відзначає як День Державного Прапора.[6]

Державний Прапор України нині піднімається на будинках органів державної влади й органів місцевого самоврядування, а у святкові дні і на інших будинках. За кордоном він вивішується на приміщеннях дипломатичних представництв, консульських установ або при міжнародних організаціях, згідно з нормами міжнародного права, правилами дипломатичного протоколу і традиціями країни перебування [8].

Отже, державний прапор є невід'ємною ознакою кожної країни і уособлює самобутність і спадкоємність її державних традицій. Синьо-жовті кольори прапора символізували Київську державу ще до християнізації Русі. Такими були й кольори гербів Галицько-Волинської держави, більшості міст Київщини та України. У період історичного становлення Української держави синьо-жовтий прапор був символом боротьби за національні та соціальні права українського народу, а в часи незалежності став державним прапором України. У ньому втілені давні прагнення до миру, праці, краси і багатства Батьківщини. Український прапор сьогодні є справжнім символом боротьби та незнищенності країни, національної єдності, честі та гідності. У всьому світі синьо-жовтий колір нашого прапора уособлює мужність, незалежність, демократичні цінності та найкращі чесноти, притаманні мужньому українському народу.

1.2 ДЕРЖАВНИЙ ПРАПОР, ЙОГО ВИСВІТЛЕННЯ В УКРАЇНСЬКИХ МЕДІА

Символіка української держави – невід'ємна частина української культури в контексті сучасної світової цивілізації. Відповідно до міжнародного права, прапор, герб і гімн – національні святині, на які ніхто не має права посягати. Тому, що вони завойовані і відстояні протягом тривалої вікової історії поневолення українського народу [15].

Поширена нині тріада державних символів і атрибутів виникла не так давно – лише у XIX столітті. Символи державного суверенітету поступово закріплювалися на законодавчому рівні. Вибір певних зображень у кожній

державі з тисячі гербів, що існували в середні віки і відображали спосіб мислення наших предків, не був випадковим.

У більшості країн державні символи розуміють як національні та об'єднуючі. Вірність власним символам і вміння пронести їх у віки становлять особливу гордість і служать запорукою безперервності історичного життя народів. Символи об'єднують людей у націю, надають їм державності. Прапори, герби та гімни часто приймалися як посилення на передову чи сильну країну або були схожі через політичну чи родинну близькість народів.

Раніше для багатьох українців державний прапор був суто офіційним державним символом, який представляв нашу країну в міжнародному середовищі. Ставлення до власного прапора в нашій країні змінилося з Революцією Гідності та подіями, що відбулися після неї. Українці відчули, що прапор означає для них набагато більше – він уособлює свободу, силу, гідність і перемогу над ворогом. А зараз ми вже звикли бачити національні прапори не лише на адміністративних будівлях, а й на дахах приватних будинків чи на балконах багатоповерхівок, і не лише в Україні. Це означає, що прапор справді об'єднує державу і дозволяє кожному громадянину продемонструвати свою приналежність до патріотів України [5].

Наш прапор – це не просто двоколірне полотнище, а символ стійкості та незнищенної нації. Його синьо-жовті кольори овіяні численними легендами та історичними фактами, які відображають дух українського народу.

Споконвіків повелося, що кожен народ має свої символи, які він береже та шанує. Сьогодні важко уявити країну, яка б не мала власного прапора, герба чи гімну. Вони надихають та надихали людей на подвиги під час захисту рідної землі, на перемоги і на піднесення авторитету країни. Ознайомлення підростаючого покоління з традиціями та ритуалами використання державних символів сприятиме утворенню у них національної свідомості, патріотизму, активної життєвої позиції [3].

Отже, державним прапором України може бути поєднання будь-яких національних кольорів, розміщених на полі прапора в будь-якому порядку після узаконення обраного малюнка.

Кольори українського прапора несуть у собі набагато глибший зміст, ніж нам може здатися на перший погляд. В звичному тлумаченні синій колір асоціюється з небесною чистотою, символізуючи чисте небо України, а жовтий – пшеничні поля, що підкреслює родючість і багатство української землі. Ці кольори часто можна зустріти в популярних українських народних піснях [9].

Особливе значення цим кольорам надавали й видатні українці. Наприклад, відомий український мовознавець, етнограф, фольклорист та історик Яків Головацький у 1848 р. зазначав, що блакитний колір символізує мир і спокій, необхідні для розвитку народу, а золотий, що нагадує зірки на небі, вказує на світле майбутнє, до якого має прагнути український народ. А в підпільному виданні ОУН 1947 р. “Народ у боротьбі. Революційна Директорія” в описі синьо-жовтого прапора йдеться про те, що синій колір має традиційно відображати блакитне українське небо, а жовтий – золоте сонце. Відстоював поєднання жовто-блакитного й історик світового рівня М. Грушевський, і його позиція, на моє переконання, важлива для сприйняття.

Та не лише українські історики відстоювали поєднання жовтого з синім, віддаючи цим шану державному символу. Журналісти українських медіа з неабиякою активністю залучаються та залучалися у різноманітні проєкти, пов’язані з тематикою стосовно держаних символів та прапору. Ми вирішили взяти для прикладу українське інтернет-видання “Детектор медіа” та проглянути, як українські журналісти сприймають, оцінюють, пишуть та зображають у своїх статтях український державний символ – прапор.

Гортаючи українське онлайн-видання, ми натрапили на допис від 23 серпня 2023 року. Всі ми добре знаємо, що кожне 23 серпня – офіційний

День прапора України. Звісно ж, оминати увагою цей день українські журналісти не могли, а тому ми мали змогу прочитати про те, як Христина Коціара ставиться до нашого прапора: «Наш прапор – значно більше, ніж поєднання двох кольорів. Це роки таборів, катувань незгодних, перервані життя тих, хто мав би жити й жити». Даний коментар головна редакторка hromadske додала до свого посту у фейсбуці, де розмістила посилання на статтю, яка була написана нею для Reporters [32].

Читаючи статтю далі та розглядаючи публікації із зображенням українського стягу, надані українськими медійниками, ми натрапили на цитату учасниці Революції Гідності Ірини Солошенко. Дівчина пише: «Я завжди шукала поглядом прапор і робила фото. На дитячих малюнках, які ми везли в АТО. На скалічених будівлях. Всюди, де наші прапори – всюди є Україна. У світі тепер їх добре знають. Дякую тим, хто стримує навалу “аквафрешу” і тримає наш, такий рідний прапор. Будьмо гідні!» [33]. Всюди, де наші прапори – всюди є Україна – вислів, який хочеться закарбувати у пам’яті, бо більш влучного годі й шукати.

Шеф-редакторка LB.ua Соня Кошкіна поділилася фото свого kota під українським прапором, підкреслюючи, що цей символ завжди з нею.

Говорячи про символічні акти, варто звернути увагу на те, що в статті розповідається про незвичні способи збереження прапора під час окупації. Наприклад, один із жителів села на Харківщині закопав прапор у банці, щоб врятувати його від окупантів, а після деокупації села попросив українських захисників викопати його. Уособленням пам’яті про минуле в даній статті є Вахтанг Кіпіані та його згадка про перший синьо-жовтий прапорець, який він знайшов ще в дитинстві і який став для нього важливим символом ідентичності та опору проти радянського режиму.

Стаття демонструє, як українські медійники висловлюють свою глибоку повагу до національного прапора через особисті історії та символічні акти, підкреслюючи його важливість як символу єдності та боротьби за свободу.

Всі вони використовують соціальні мережі для поширення цих історій, нагадуючи про значущість національних символів у сучасних умовах війни та окупації.

Рухаючись далі у висвітленні ставлення українських журналістів до державного стягу, ми вирішили розглянути ще одну статтю, де український прапор сприймається не просто як символ, а як важлива частина національної ідентичності, що об'єднує людей у боротьбі за свободу та незалежність. Стаття має назву: «Прапор був завжди символом боротьби за свободу» [12]. Український прапор тут розглядається як потужний символ боротьби за свободу та незалежність України. Автори підкреслюють його значення у контексті історичних подій, таких як протестні акції «Україна без Кучми» та «Повстань, Україно!». Стаття містить спогади про події початку 2000-х років, коли український прапор був обов'язковим атрибутом усіх громадських протестів. Це підкреслює тривалу традицію використання національного стягу як символу опору та єдності. Журналісти "Детектора медіа" розповідають про свою участь у висвітленні протестів, відзначаючи, що, хоча вони не приєднувалися до жодної політичної сили, усе одно підтримували боротьбу проти автократії. Це свідчить про активну громадянську позицію медійників. Також у статті наведено особисті спогади журналістів про моменти протестів, коли український прапор був символом їхньої боротьби. Наприклад, згадуються конкретні акції та ситуації, що підкреслює особистий зв'язок медійників з національним символом. порушується питання про актуальність українського прапора в сучасному контексті, де він продовжує бути важливим символом у боротьбі за незалежність і суверенітет, зокрема у протистоянні російській агресії. Автори статті висловлюють глибокі емоційні переживання, пов'язані з українським прапором, акцентуючи на його значущості для національної ідентичності та єдності. Використання особистих історій журналістів створює відчуття автентичності та довіри. Це

допомагає читачам зрозуміти, як важливо підтримувати національні символи в умовах боротьби за свободу.

Дана стаття покликана об'єднати українців навколо національного символу, закликаючи пам'ятати про його значення та активно підтримувати національну боротьбу.

У висновку варто зазначити, що державний прапор на сторінках українських ЗМІ – те, що об'єднує та закликає об'єднуватися українців у всі часи та за будь-яких обставин.

РОЗДІЛ 2

ВИСВІТЛЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО ПРАПОРА В ІНОЗЕМНИХ ЗМІ НА ПРИКЛАДІ ЖУРНАЛУ «THE NEW YORK TIMES»

2.1. ПУБЛІКАЦІЇ ІЗ ЗОБРАЖЕННЯМ УКРАЇНСЬКОГО ПРАПОРА У «THE NEW YORK TIMES» ЯК ВИЯВ ПІДТРИМКИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ

З початком повномасштабного наступу Росії на територію нашої держави українські прапори з'явилися не лише на флагштоках офіційних установ, а й на вікнах та балконах багатьох будинків, власники яких хотіли продемонструвати свою солідарність з українцями. Кілька британських веб-сайтів, які продають національні прапори, повідомили, що зараз вони постійно виробляють синьо-жовті прапори, які розпродаються».[16]

У перший тиждень російського вторгнення португальська компанія Windco Flags продала близько 50 українських прапорів, а після цього надійшло ще більше замовлень. Першими прапори закупили адміністративні установи області, але невдовзі їх почали шукати керівники шкіл, підприємств та пересічні мешканці. Американська компанія Symonds Flags and Poles з Ірвінга, штат Техас, ніколи не виготовляла українських прапорів до початку повної війни в Україні. Але тепер компанія відчула потребу виробляти синьо-жовті прапори [17].

Тоді як CNN International і BBC World вважаються найбільшими міжнародними мережами новин, не менш впливовими гравцями на медіаарені є Associated Press, Euronews, The Guardian, The New York Times, The Financial Times. Ці компанії не просто медіаплеєри, нині їхня роль досить значуща не тільки в культурній сфері, але й у політичній та у сфері міжнародних відносин [20].

Ще до початку вторгнення Росії 24 лютого 2022 року журналісти та фотографи New York Times перебували в Україні. Протягом року понад 100 репортерів, фотографів, продюсерів, відеооператорів, співробітників

«New York Times» чергували в Україні, причому понад 1000 редакцій і бюро по всьому світу брали участь у висвітленні розгалуженої міжнародної події.

Протягом року ці репортери допомагали читачам зрозуміти конфлікт за допомогою цілодобових брифінгів у прямому ефірі, які оновлювали редакції в Європі, Азії та Сполучених Штатах, експертного аналізу даних, новаторських розслідувань, розголошення аудіо, непохитних відео та фотографій, які зафіксували деякі з найбільш впізнаваних образів конфлікту.

Журналісти «The New York Times» писали про події по всій країні, від Львова на заході до Донбасу на сході та від Києва на півночі до Одеси на півдні. Були одні з небагатьох ЗМІ, які повідомляли з Чорнобиля, Бахмута, Миколаєва та міста Сєвєродонецька [30].

Кілька журналістів із різних відділів новин отримали нагороду Полка за репортажі про зарубіжну історію, причому журі звернуло увагу на «Війну Путіна», двомісячне розслідування на 13 000 слів, яке показало російську армію непідготовленою та погано оснащеною. «Становлення Володимира Путіна», в якому голова паризького бюро Роджер Коен простежив 22-річний перехід російського президента від державного діяча до тирана.

Майже кожна служба «The New York Times» долучилася до репортажів про глобальні наслідки війни – імміграцію, нестачу продовольства, санкції, ланцюжки поставок, природні ресурси, культуру, нашу глобальну економіку та геополітику. 3 січня 2022 року команда опублікувала майже два десятки історій про вплив російського вторгнення. Очолювали цю команду на місцях відеожурналісти Юсур Аль-Хлоу та Маша Фроляк. Вони прибули в Україну ще до російського вторгнення, п'ять місяців знімали та робили репортажі з багатьох гарячих точок. Вони описали людський вплив війни на українських цивільних та військових, а також збирали та перевіряли докази, які відкрили нові розслідування та можливості для журналістів, які висвітлювали війну.

Коли на початку квітня російські війська відступали з українського міста Буча, Ю. Аль-Хлоу і М. Фроляк були одними з перших на місці події. Вони

розпочали восьмимісячну роботу зі збору документальних свідчень у Бучі. Під час розслідування вони та команда отримали та проаналізували понад 23 терабайти камер відеоспостереження, записів свідків і дронів, понад 4000 аудіозаписів перехоплених телефонних розмов, тисячі фотографій і сотні військових документів. Їм вдалося вперше ідентифікувати конкретну російську військову частину та командира, відповідального за можливі злочини проти людства в Бучі. Також повідомили про останні моменти 36 загиблих на вулиці Яблунській.

Поза сумнівом, «The New York Times» залишається активним суб'єктом світової громадської думки. За даними «The Reuters Institute Digital News Report 2018», ресурс входить до ТОП-10 новинних брендів світового рівня з найвищим рівнем довіри аудиторії, а також до ТОП-10 найвпливовіших світових ЗМІ. Інформаційна політика «The New York Times» була ретельно досліджена українцями та зарубіжними науковцями. У науковій дискусії постійно порушуються проблеми щодо позиції газети щодо тих чи інших питань міжнародної політики. Проте слід зазначити, що українські науковці, проводячи свої дослідження у комунікаційній сфері, не надали системного аналізу іміджу України, який формують згадані ЗМІ [11].

З початком російського вторгнення в лютому 2022 року «The New York Times» регулярно публікувала матеріали із зображеннями українського прапора, які символізували опір та стійкість українського народу. У багатьох статтях і репортажах про битву за Київ український прапор використовувався для підкреслення незламності українських захисників. Журналісти видання активно документували воєнні злочини, скоєні російськими військовими, використовуючи український прапор як символ надії та справедливості. Прапор також використовувався в контексті міжнародних зусиль щодо підтримки України, включаючи дипломатичні заходи та гуманітарну допомогу. Публікації часто включали зображення українського прапора на міжнародних подіях, що символізувало солідарність і підтримку з боку інших

держав. Український прапор був присутній на різних культурних заходах, які висвітлювалися виданням, підкреслюючи значення прапора як символу української ідентичності. Зображення прапора використовувалися у статтях про відновлення звільнених від російських військ територій, підкреслюючи процес відбудови та повернення до мирного життя.

Отже, «The New York Times» активно використовувала зображення українського прапора у своїх публікаціях за період з лютого 2022 року по березень 2024 року. Наш прапор виступав як символ стійкості, опору та національної гордості, з'являючись у контексті бойових дій, міжнародної підтримки, документування воєнних злочинів та культурних заходів.

Пропонуємо розглянути окремі публікації за 3 періоди: січень-березень 2022 року, січень-лютий 2023 року та січень-березень 2024 року. Таким чином ми матимемо змогу порівняти настрої публікацій в різні проміжки часу під час повномасштабного вторгнення та загальне ставлення даного ЗМІ як уособлення всіх впливових закордонних медіа до України, через використання українського державного символу, який супроводжує статті про важливі політичні та інші питання, пов'язані з Україною.

Публікації періоду: січень-березень 2022 року

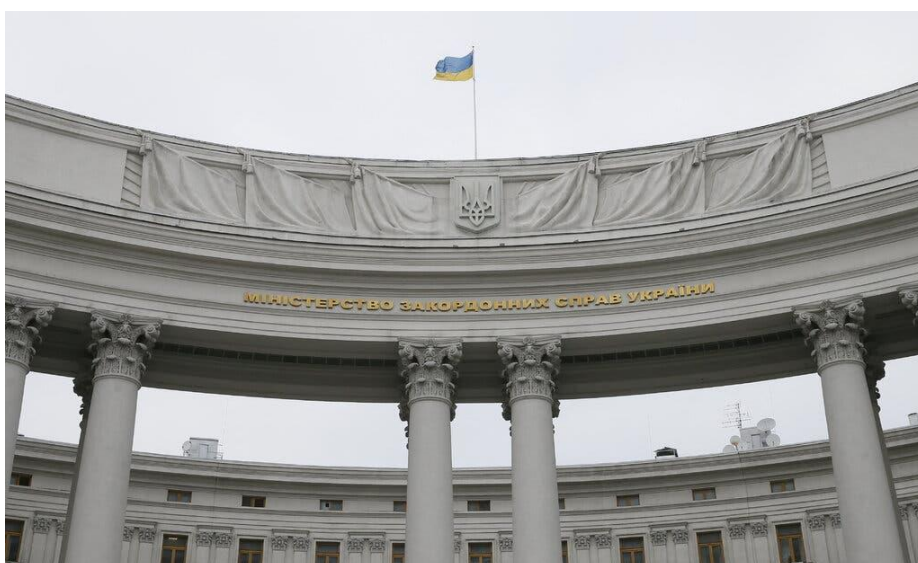

Рис. 2.5. Дата: 14 січня 2022 року

На рисунку зображено Міністерство закордонних справ України в Києві.

Публікація даного зображення в «The New York Times» на початку повномасштабного вторгнення супроводжує текст з метою підтримки українського народу та зведення новин щодо поточної ситуації в Україні. Прапор у даному випадку привертає увагу читача, бо синьо-жовті кольори вже відомі на весь Світ. Мета публікації – поінформувати. Настрій публікації – нейтральний.

Рис. 2.6. Дата: 03 березня 2022 року

На рисунку зображено, як антивоєнні демонстранти біля Білого дому протестували проти вторгнення Росії в Україну.

На даному фото можна побачити велику кількість прапорів в руках небайдужих американців, які вийшли на акцію протесту проти війни. Наш державний символ в даному випадку на пряму свідчить про підтримку, а плакати з синьо-жовтим оформленням підтверджують це. На додачу до зображення ми можемо помітити надписи із закликами про допомогу Україні та сміливими проголошеннями. У цілому, через зображення можна зчитати біль та розпач в очах людей, які щиро переживають, не маючи жодної вигоди, прийшовши на цю акцію з прапором іншої країни в руках. Вони вірять в те, що можуть допомогти українцям, варто лишень бути такими ж сміливими та прийти заявити про свою позицію.

Рис. 2.7. Дата: 09 лютого 2023 року

На рисунку зображений Президент України Володимир Зеленський, який виступає у Європейському парламенті в Брюсселі у четвер [26].

Безперечно, у даному випадку розташування українського прапора поряд з прапором ЄС – прояв поваги, підтримки та солідарності під час війни з боку Європейського парламенту. До того ж, ці два прапори разом можуть говорити нам про готовність Європейського Союзу до наступних кроків у прийнятті доленосного для України рішення – вступу в ЄС.

Рис. 2.8. Дата: 06 січня 2023 року

На рисунку зображена ілюстрація Сема Вітні / «The New York Times»; фотографії Ральфа Гейта та Image Source, через Getty Images [39].

Дана ілюстрація – зображення шматочка українського стягу, який висить на натягнутому канаті. На задньому плані ми можемо розгледіти димову завісу. На фото переважають темні та похмурі кольори, що наштовхують на сум та переживання, а також відчуття тяжкості становища. Так як наш стяг міцно закріплений та дроті та яскравими барвами майорить на цьому похмурому фоні, можна припустити, що автор публікації мав на меті донести до читача незламність українського народу та віру в світле майбутнє України, незважаючи на труднощі. Настрій публікації – обнадійливий.

Reznikov called the allegations “absolute nonsense” and the product of “distorted information.”

Viacheslav Shapovalov, a deputy minister of defense, was relieved of his duties on Tuesday. Ukrainian Defense Ministry Press Office, via Associated Press

But on Tuesday, Ukraine's Ministry of Defense said that Viacheslav

Рис. 2.9. Дата: 24 січня 2023 року

Публікація «У вівторок звільнили з посади заступника міністра оборони В'ячеслава Шаповалова. Прес-служба Міноборони України, через Associated Press [28] несе негативне забарвлення, бо звільнення під час війни – справа, яка підриває авторитет України перед іншими державами, які їй допомагають боротися з Росією. У західній аудиторії зображення незадоволеного обличчя українського держслужбовця може викликати вкрай обурливі емоції. Наш прапор на задньому фоні в даній ситуації не викликає захоплення, натомість наштовхує на роздуми. Настрій публікації – негативний, мета – поінформувати.

Рис. 2.10. Дата: 10 січня 2024 року

Дана публікація має назву «У той час як підтримка України США згасає, Європа розколюється, щоб заповнити прогалину». На рисунку зображений комбінований прапор України та Естонії на військовому параді в столиці Естонії, Таллінні, минулого року [21].

Розглядаючи дане зображення, звісно ж, спершу, ми звертаємо увагу на зображення двох об'єднаних прапорів, розміщених майже на всій площині багатоповерхової будівлі. Розмір прапорів говорить про те, наскільки гучно Естонія заявляє про свою підтримку та оголошує про готовність допомагати. Назва даної публікації підтверджує думку про готовність Європейської країни допомагати Україні більше ніж допомагають інші партнери. Зображення людей, які прийшли на військовий парад в столиці Естонії, а не лише зображення прапорів, прибирає «сухість» та показує читачам живу картинку, де зчитується солідарність та небайдужість естонців до подій, які точаться в іншій країні. Публікація цього зображення на сторінках «The New York Times» – сміливий хід та гучна промова. Настрій публікації – позитивний.

Documentary Download: Ukrainian Stories of Sustenance and Strife

After the death of Russian dissident Aleksei A. Navalny, these four movies examine the war in unexpected ways.

Share full article

A scene from the documentary "Veselka," directed by Michael Fiore. Fiore Media Group

Рис. 2.11. Дата: 23 лютого 2024 року

Дана публікація має назву «Завантажити документальний фільм: Українські історії про хліб і чвари». Після смерті російського дисидента Олексія Навального ці чотири фільми досліджують війну несподіваним чином. На фото Кадр з документального фільму «Веселка» режисера Майкла Фіоре [23].

Напередодні другої річниці війни в Україні, у США було знято документальний фільм, де розповідається про український заклад харчування. Ресторан має назву «Веселка» та є образом допомоги українському народові в тяжкі часи. Як зображення українського прапора разом з гербом та публікація даного фото на шпальтах всесвітньовідомого журналу, так і сама екранізація фільму, викликають захоплення з боку українців, про яких говорять голосно та відверто. Дана публікація в The New York Times символізує початок показу фільму в усіх куточках світу, що вказує на те, що ще більше людей зможуть відчути те, що відчувають українці під час повномасштабного вторгнення Росії на територію нашої держави. Настрій публікації – позитивний.

National Security Adviser Makes Covert Trip to Kyiv

Jake Sullivan met with President Volodymyr Zelensky of Ukraine and his senior officials as additional U.S. aid continued to languish in the House.

Share full article

Jake Sullivan, President Biden's national security adviser, with Andriy Yermak, a senior adviser to Ukraine's president, in Kyiv on Wednesday. Sergey Dolzhenko/EPA, via Shutterstock

Рис. 2.5. Публікація в журналі «The New York Times»

Дана публікація розміщена 20 березня 2024 року. «Високопосадовець національної безпеки президента Байдена здійснив таємну поїздку до Києва в середу, оскільки в українських солдатів, які стримують російські війська, закінчуються боєприпаси, а допомога США залишається в глухому куті в Конгресі. Джейк Салліван, радник з національної безпеки, зустрівся з президентом України Володимиром Зеленським і його високопосадовцями, щоб «підтвердити непохитну прихильність Сполучених Штатів Україні в її самообороні від жорстокого вторгнення Росії», заявила прес-секретар з національної безпеки Адрієнн Вотсон. «Він наголосив на терміновій необхідності, щоб Палата представників США ухвалила доповнення до національної безпеки, щоб задовольнити критичні потреби України на полі бою» [27].

На фото ми бачимо високопосадовців США та України, а на фоні – прапори відповідних держав. В публікації йдеться про таємний візит Джека Саллівана до Києва, з метою запевнити в тому, що Америка підтримує українців та на їхньому боці в цій війні. Український та Американський державні символи на фото, розташовані поруч, як і представники держав,

символізують міцний зв'язок між Україною та США. Настрій публікації – ПОЗИТИВНИЙ.

Рис. 2.6. Публікація в журналі «The New York Times»

Дана публікація розміщена 08 березня 2024 року. «Два роки тому, лише через шість днів після російського вторгнення в Україну, президент Байден розпочав свою промову про стан Союзу, пообіцявши зупинити Володимира Путіна. Відповіддю в залі палати стала серія овацій стоячи. У четвер увечері пан Байден знову розпочав свою промову, повторивши своє попередження про те, що, якщо його не зупинити, Путін не припинить своїх територіальних амбіцій на кордонах України. Але політичне середовище було зовсім іншим. Оскільки багато республіканців пообіцяли не голосувати за надання додаткової допомоги, а українцям не вистачає боєприпасів і вони втрачають позиції, пан Байден закликав їх захистити заяву колишнього президента Дональда Дж. Трампа про те, що якщо країна НАТО не платитиме достатньо за свою оборону, він скаже Путіну «робить усе, що завгодно». У той час як демократи підбадьорювали прямий удар пана Байдена по своєму супернику на виборах 2024 року, багато республіканців у палаті опускали погляди або перевіряли свої телефони – ілюстрація того, що виклики, які змінюються та множаться, з якими він стикається в той момент, коли його

зовнішньополітичний порядок денний грає головну роль у перевиборчій кампанії» [25].

Перше, що можна помітити, розглядаючи затемнене фото – українські прапори. Люди, зображені на фото або загорнуті в синьо-жовту тканину, або тримають стяг у руках. Поряд ми можемо бачити американські стяги в руках інших людей з одного натовпу. У публікації йдеться про передвиборчу кампанію президента Байдена, де важливим моментом вважається його зовнішньополітичний курс, а саме – підтримка України у війні з Росією. Дане фото прямо вказує нам на те, що наші прапори несуть заклик Байдену щодо зміцнення свого положення та відвертої підтримки українців, щоб мати вигрешне становище перед своїм народом. Американці, українці в Америці та всі інші національності з українським стягом в руках – рушійна сила, яка вказувала на те, що справедливість має бути відновленою, а Україна – з усією необхідною допомогою.

Рис. 2.7. Публікація в журналі «The New York Times»

Дана публікація розміщена 25 лютого 2024 року. На рисунку зображений Президент України Володимир Зеленський у Києві в неділю на конференції, де офіційні особи представили плани, оскільки Україна переходить у третій рік повномасштабної війни з Росією. За два роки війни загинула 31 тисяча

українських військових, – Зеленський. Підрахунок, оприлюднений у неділю президентом Володимиром Зеленським, різко відрізняється від американських офіційних осіб, які стверджують, що цифра наближається до 70 000.[2]

В. Зеленський біля прапору та стягу із зображенням гербу – символ української держави. Президент проголошує найважливішу та найактуальнішу інформацію, ознайомлюючи українців і західну аудиторію з порядком денним. Ця публікація особлива, бо йдеться про третю річницю з моменту повномасштабного вторгнення РФ на територію України. Розміщення даного фото на сторінках «The New York Times» має на меті поінформувати про важливі моменти з конференції, а також нагадати Світові, що війна за справедливість ще точиться на українській землі. Настрій публікації – нейтральний.

WHITE HOUSE MEMO

For Harris, Promises to Ukraine Prove Harder to Make Amid G.O.P. Resistance

Vice President Kamala Harris tried to reassure European and Ukrainian leaders that America would come through with security aid. But worries persist as House Republican leaders block the measure.

Share full article

Vice President Kamala Harris with President Volodymyr Zelensky of Ukraine at the Munich Security Conference, where Ms. Harris tried to reassure nervous Ukrainians and Europeans of her administration's resolve on aid for Kyiv. Pool photo by Tobias Schwarz

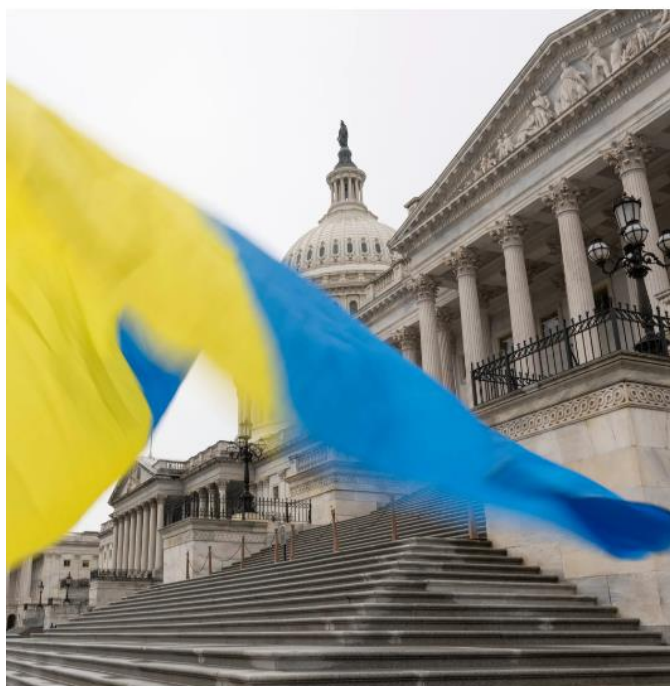
Рис. 2.8. Публікація в журналі «The New York Times»

Дана публікація розміщена 18 лютого 2024 року. «Коли минулого року віце-президент Камала Харріс літала до Німеччини на Мюнхенську конференцію з безпеки, вона дала недвозначну обіцянку. «Сполучені Штати, – сказала вона, – продовжуватимуть підтримувати Україну, і ми будемо робити це стільки, скільки буде потрібно». Коли пані Гарріс повернулася на той самий форум і вийшла на ту саму сцену минулого тижня, її повідомлення звучало схоже, але була одна важлива відмінність. «Ви чітко дали зрозуміти, що Європа буде підтримувати Україну, – сказала вона зібраним лідерам, – і я чітко дам зрозуміти, що президент Джо Байден і я будемо підтримувати Україну» [24].

Дана публікація несе позитивний характер. Фото, де Президент України Володимир Зеленський та віце-президент США Камала Харріс за крок до того, щоб потиснути один одному руки, всміхаючись, містить обнадійливий для України сигнал про те, що Америка й надалі обіцяє підтримувати українців, ба більше, відверто в цьому запевняє. Традиційно представники держав на фоні прапорів своїх країн яскраво привертають увагу читачів та допомагають одразу зчитати висновок зустрічі, навіть не читаючи текст публікації.

The World Feels the Trump Touch

Feb. 14, 2024

roberto Schmidt/Getty Images

Рис. 2.9. Публікація в журналі «The New York Times»

Публікація розміщена 18 лютого 2024 року. «За даними Pew Research, частка виборців, які сказали, що Сполучені Штати надають «занадто велику» підтримку Україні, зросла більш ніж у чотири рази з березня 2022 року по грудень 2023 року, досягнувши 31 відсотка з 7 відсотків. Серед республіканців частка зросла до 48 відсотків з 9 відсотків. Опитування Gallup виявило ще більше спротиву американській допомозі Україні серед республіканців і незалежних виборців. Частка республіканців, які погоджуються з тим, що «Сполучені Штати роблять надто багато, щоб допомогти Україні», зросла з серпня 2022 року по жовтень 2023 року до 62 відсотків з 43 відсотків, а серед незалежних – до 44 відсотків з 28 відсотків» [29].

Закінчуємо низку публікацій в «The New York Times» нагадуванням про те, що не всі американці готові сміливо заявляти про важливість допомоги

Україні та не всі навіть щиро вважають, що українці її потребують аж в таких розмірах.

На фото зображено Адміністративну будівлю США та шматочок українського стягу, що тріпоче. У даному випадку, не прочитавши текст під публікацією, неможливо зрозуміти, що вона несе негативний настрій.

Отже, можна зробити висновок, що журнал «The New York Times», як і інші впливові світові ЗМІ, час від часу висвітлюють українське питання, обов'язково прикріплюючи до публікації фото із зображенням українського державного символу – синьо-жовтого прапора. Здебільшого публікації несуть позитивний характер, однак є й ті, що не несуть жодного емоційного забарвлення чи несуть, але негативне. Різні періоди війни по-різному сприймаються, настрої людей, як і публікацій, хитається від віри та сподівань до «опускаються руки». Всесвітньовідомі ЗМІ публікують новини про події в Україні, тим самим не даючи забути про важливість підтримки та допомоги. Зображеннями українського прапора на шпальтах The New York Times журналісти даного видання неабияк підтримують та вселяють віру в серця українців у те, що весь Світ разом з Україною.

ВИСНОВКИ

Отже, кожен народ у всі часи мав свої сакральні атрибути, які втілювали його культуру, історичну спадщину та традиції. Також і в нашій країні є так звані державні символи, до яких належать герб, гімн і, звісно ж, прапор.

Державний прапор України являє собою прямокутне полотнище з двома рівновеликими горизонтальними смугами: верхньою – синього і нижньою – жовтого кольорів. Ці кольори були символами Київської Русі ще до прийняття християнства. Символ нашої незнищенної країни – прапор, відображає всю історію українського державотворення. Сьогодні він набув ще більшого значення і став знаком непереможності, відомим всьому світу. Україна та її символи не були такими популярними до тотального вторгнення Росії. Після поширення російської агресії на українську територію синьо-жовтий кольори стали відомі у всьому світі. Майдани в Європі та інших частинах світу були завішані українськими прапорами на знак протесту проти війни, розв'язаної російським диктатором. Крім того, українські прапори з'явилися на державних установах багатьох країн, а світові лідери носили жовто-блакитні значки на комірах своїх піджаків на знак підтримки України. Деякі світлини синьо-жовтого прапора України використані для створення логотипів або навіть на конвертах, які іноді використовують у дипломатичних представництвах під час пересилання кореспонденції з-за кордону.

Зважаючи на все вищесказане, можемо зробити висновок, що з початком війни на сході України інтерес світових ЗМІ до нашої держави та її національної символіки значно зріс, про що говорить збільшення кількості фотографій із прапором на сторінках світових ЗМІ, адже кольори прапора є певним символом країни, через який міжнародні ЗМІ представляють нашу державу.

Варто згадати й про те, що українські медіа також під час повномасштабної війни активно використовують символіку державного прапора, підкреслюючи його значення як символу національної єдності, опору та стійкості.

Однак у цій роботі ми зробили акцент саме на демонстрації фігурування українського державного прапора на шпальтах впливового світового видання «The New York Times». Нам було важливо показати три проміжки часу та повідомлення в даному журналі, опубліковані за цей період та проаналізувати настрій цих публікацій стосовно України.

Отже, тенденція до використання зображення українського прапора в «The New York Times» за три досліджувані періоди (січень-березень 2022 року, січень-лютий 2023 року та січень-березень 2024 року) свідчить про постійну увагу до подій в Україні та зміну світового сприйняття українського символу. У період з січня по березень 2022 року, коли лише почалося повномасштабне вторгнення, кількість публікацій із зображенням українського прапора значно зросла, що відображало шок і підтримку світової спільноти. На початку 2023 року, кількість таких публікацій залишалася високою, але з більшим акцентом на міжнародну підтримку та дипломатичні зусилля на підтримку України. У 2024 році ж кількість публікацій із зображенням українського прапора на сторінках «The New York Times» залишалася стабільною, що свідчить про незмінний інтерес і солідарність із Україною.

Журнал «The New York Times» – один з провідних тижневих видань світу, відіграє важливу роль у світовій інформаційній політиці та формуванні світової думки про події в різних країнах, у тому числі в Україні. Журнал неодноразово звертав увагу на події на Майдані 2014 року та російську агресію на сході України. З початком повномасштабного вторгнення журнал ще активніше взявся за висвітлення подій на території України. Це і не дивно, бо нині відбувається нечувана зміна іміджу України в

інформаційному потоці всіх світових ЗМІ та комунікаційному середовищі як вітчизняної, так і зарубіжної спільноти. Образ нашої держави створюється саме інформаційним простором. Інформаційне середовище, в якому існують ці образні явища, своєю чергою, формує широкі новини, сенсаційні повідомлення та певну кількість специфічних інформаційних повідомлень, які подають авторитетні світові ЗМІ, супроводжуючи текстові повідомлення ілюстраціями із зображенням нашого державного символу. У зв'язку з цим, питання вивчення світового інформаційного простору та висвітлення іміджу України в ньому є неймовірно актуальним, особливо сьогодні, коли на території України точиться війна.

Вся світова спільнота уважно стежить за тим, що відбувається, знаючи, що від того, як розвиватимуться події в цьому чи іншому регіоні, залежить майбутнє всієї планети. А вислів «Україна – столиця великих людей» став основним ідейним лейтмотивом українського народу. Велика кількість інформації в зарубіжних джерелах присвячена саме відчайдушній боротьбі та взаємодопомозі українського громадянства у важкі часи.

На обкладинках найвідоміших та найавторитетніших глянцевиx видань ми стабільно знаходимо жовто-блакитні кольори, яскраві малюнки, присвячені військовій та цивільній ситуації в Україні, а також портрети керівництва України й пересічних громадян, як неймовірно стійких людей. Ця тенденція показує, що український прапор дійсно став символом стійкості та боротьби за свободу, який визнають і підтримують у всьому світі.

Таким чином, український прапор не лише уособлює історичну та культурну спадщину нації, але й служить потужним інструментом комунікації, який об'єднує людей у боротьбі за справедливість і свободу. Висвітлення українського прапора в закордонних ЗМІ є важливим свідченням підтримки міжнародної спільноти та демонструє солідарність із українським народом у найскладніші часи.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. 25 найцікавіших фактів про державний прапор України. URL: <https://kodyma-mr.gov.ua/news/1652169272/>
2. 31,000 Ukrainian Soldiers Killed in Two Years of War, Zelensky Says. URL: <https://www.nytimes.com/2024/02/25/world/europe/ukraine-war-toll-zelensky.html> (дата звернення: 25.04.2024).
3. Герасименко В. Державна символіка: усвідомте значення. Освіта. 2015. №4. С. 5.
4. Гречило А.Б. Становлення українських національно-державних символів у 1917–1920 роках. *Записки Наукового Товариства імені Шевченка*. Львів. 2006. Т. 252: Праці комісії спеціальних (допоміжних) історичних дисциплін. С. 115.
5. День державного прапора України. URL: <https://vseosvita.ua/blogs/den-derzhavnoho-prapora-ukrainy-94714.html>
6. Історія становлення й утвердження Державного прапора України. URL: <https://kpi.ua/flag-photo>
7. Кримінальний кодекс України. *Відомості Верховної Ради України (ВВР)*. 2001. № 25-26. ст. 13. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14> (дата звернення: 11.03.2024).
8. Кухарчук А.В., Ткаченко О.Р., Кушніренко О.Г. Проблеми законодавчого закріплення, використання та охорони державних символів України: конституційно-правовий. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2021. № 11. С. 90.
9. Незвичайне трактування кольорів державного прапора України. URL: <https://petrodolynske.info/nezvychaine-traktuvanna-koloriv-derzhavnogo-prapora-ukrainy/>
10. Новак І. В. Етикет державного прапора. *Науковий вісник Дипломатичної академії України*. 2001. № 5. С. 44.

11. Нью-Йорк Таймс. URL:
https://uk.m.wikipedia.org/wiki/%D0%9D%D1%8C%D1%8E-%D0%99%D0%BE%D1%80%D0%BA_%D1%82%D0%B0%D0%B9%D0%BC%D1%81
12. Прапор був завжди символом боротьби за свободу. URL:
<https://detector.media/community/article/215887/2023-08-23-prapor-buv-zavzhdy-symvolom-borotby-za-svobodu-komanda-dm-pro-te-shcho-symvolizuie-dlya-nas-ukrainskyu-styag/>
13. Прапор України. Вікіпедія. URL:
https://uk.m.wikipedia.org/wiki/%D0%9F%D1%80%D0%B0%D0%BF%D0%BE%D1%80_%D0%A3%D0%BA%D1%80%D0%B0%D1%97%D0%BD%D0%B8
14. Скальковський А. О. Історія Нової Січі, або останнього Коша Запорозького: историческая литература. Дніпропетровськ. Січ, 2003. С. 495.
15. Совінська Н. Українська національна символіка в контексті історичної правди. *Психологія і суспільство*. 2003. № 1. С. 4.
16. Українські прапори набули неабиякої популярності.
17. Синь небес, золото хлібів. URL:
https://msmb.org.ua/books/thematic_bibliography/563/
18. Шумка М. Л. Українська національна символіка як репрезентант національної ідентичності. *Актуальні проблеми філософії та соціології*. 2016. № 9. С. 153.
19. Символи України (державні). URL:
<http://www.niklib.com/resource/indicators/UkrainianSymbols.pdf>
20. Які запити про Україну найпоширеніші у Google та що найбільше цікавить іноземців? URL: <https://visitukraine.today/uk/blog/2734/what-are-the-most-common-queries-about-ukraine-on-google-and-what-are-foreigners-most-interested-in>

21. As U.S. Support for Ukraine Falter, Europe Splits on Filling the Gap. URL: <https://www.nytimes.com/2024/01/10/world/europe/ukraine-war-support-europe.html> (дата звернення: 25.04.2024).
22. Black P., Carter C. J., Butenko V. Ukraine's president calls efforts to push him from office a 'coup'. *CNN International*.
23. Documentary Download: Ukrainian Stories of Sustenance and Strife. URL: <https://www.nytimes.com/2024/02/23/movies/ukraine-war-documentaries.html> (дата звернення: 25.04.2024).
24. For Harris, Promises to Ukraine Prove Harder to Make Amid G.O.P. Resistance. URL: <https://www.nytimes.com/2024/02/18/us/politics/kamala-harris-ukraine-munich.html> (дата звернення: 25.03.2024).
25. From Ukraine to Gaza, Biden's First Battles Are at Home. URL: <https://www.nytimes.com/2024/03/08/us/politics/biden-foreign-policy-challenges.html> (дата звернення: 25.03.2024).
26. In Speech to E.U. Leaders, Zelensky Links Europe to Ukraine's Fate. URL: <https://www.nytimes.com/2023/02/09/world/europe/zelensky-eu-parliament.html?searchResultPosition=28> (дата звернення: 25.04.2024).
27. National Security Adviser Makes Covert Trip to Kyiv. URL: <https://www.nytimes.com/2024/03/20/us/politics/jake-sullivan-ukraine.html> (дата звернення: 25.03.2024).
28. Several Ukrainian officials are fired amid a scandal involving military purchases. URL: <https://www.nytimes.com/live/2023/01/24/world/russia-ukraine-news?searchResultPosition=20#ukraine-corruption-scandal> (дата звернення: 25.04.2024).
29. The World Feels the Trump Touch. URL: <https://www.nytimes.com/2024/02/14/opinion/republicans-isolationism-ukraine-russia-congress.html> (дата звернення: 25.03.2024).
30. Ukraine. URL: <https://www.nytimes.com/topic/destination/ukraine> (дата звернення: 25.04.2024).

- 31.URL: <https://detector.media/community/article/215887/2023-08-23-prapor-buv-zavzhdy-symvolom-borotby-za-svobodu-komanda-dm-pro-te-shcho-symvolizuie-dlya-nas-ukrainskyu-styag/> (дата звернення: 23 серпня 11:13)
- 32.URL: <https://detector.media/infospace/article/215916/2023-08-23-ty-v-nas-prapore-modnyu-krutyu-naykrashchyu-yak-ukrainski-mediynuku-u-den-prapora-ziznavalys-yomu-v-lyubovi/> (дата звернення: 23 серпня 16:52)
- 33.URL: <https://petition.president.gov.ua/petition/23929>
- 34.URL: <https://visitukraine.today/uk/blog/2734/what-are-the-most-common-queries-about-ukraine-on-google-and-what-are-foreigners-most-interested-in> (дата звернення: 25.04.2024)
- 35.URL: <http://edition.cnn.com/2014/02/22/world/europe/ukraine-protests/> (дата звернення: 25.04.2024).
- 36.URL:<https://zn.ua/ukr/WORLD/ukrajinski-prapori-nabuli-nechuvanoji-populjarnosti-u-sviti.html> (дата звернення: 25.04.2024).
- 37.URL: <https://osvita.ua/school/literature/p/72649/>
- 38.US flag manufacturers are rushing to fill orders for Ukrainian flags.
URL:<https://www.nytimes.com/2022/03/03/us/ukraine-flag-sales.html?searchResultPosition=109> (дата звернення: 25.04.2024).
- 39.What Ukraine Teaches Us About Power.
URL:<https://www.nytimes.com/2023/01/06/opinion/ukraine-russia-war.html?searchResultPosition=39> (дата звернення: 25.04.2024).